

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport

datum 15 april 2025

Betreffende wetsvoorstel:

36546

Wijziging van de Jeugdwet, de Wet marktordening gezondheidszorg en enige andere wetten teneinde te bevorderen dat jeugdhulp en gecertificeerde instellingen voor de uitvoering van kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering steeds voldoende beschikbaar zijn (Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 15 april 2025 aangenomen door de Tweede Kamer.
Voor: GroenLinks-PvdA, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21 en PVV.
Tegen: SP, PvdD, DENK, SGP en FVD.

De stemmingen over de amendementen en moties vonden plaats op 1 april 2025.

Aangenomen amendementen

Artikel I, invoeging, artikel I, wijziging

20→31→**42** (Stoffer en Van den Hil) over een minimum van vijftientig jeugdhulpverleners voordat een ambulante jeugdhulpaanbieder een toezichthoudende structuur moet inrichten

De regering stelt voor dat een jeugdhulpaanbieder met meer dan tien jeugdhulpverleners een toezichthoudende structuur moet inrichten. De Afdeling Advisering van de Raad van State heeft aanbevolen om deze eis aan te passen. De regering heeft dit overwogen, maar heeft het voorstel gehandhaafd. Ondergetekenden menen echter dat het voorstel van de regering disproportioneel is gelet op de regeldruk die hiermee gepaard gaat. Zij stellen daarom voor een onderscheid te maken tussen jeugdhulpaanbieders met verblijf en aanbieders van ambulante jeugdhulp.

Met dit amendement wordt de drempel voor jeugdhulpaanbieders van ambulante jeugdhulp om te moeten beschikken over een intern toezichthouder verhoogd van jeugdhulpaanbieders met meer dan 10 hulpverleners naar jeugdhulpaanbieders met meer dan vijftientig hulpverleners. Voor jeugdhulpaanbieders die jeugdhulp met verblijf bieden blijft deze drempel op meer dan 10 jeugdhulpverleners. Daarnaast blijft gelden dat gecertificeerde instellingen altijd moeten beschikken over een intern toezichthouder. Het amendement wijzigt hier niets in.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, VD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 15 april 2025

blad 2

Artikel I, invoeging

17 → **25** (Ceder) over uitbreiding van de regionale expertteams met jeugdhulpverleners die zijn betrokken bij de toegang tot jeugdhulp en onderwijs

Indiener beoogt met dit amendement dat in het regionaal expertteam niet alleen jeugdhulpverleners, psychiaters en psychologen kunnen adviseren over passende hulp bij complexe problematiek maar ook leden van lokale, gemeentelijke jeugdteams en onderwijsmedewerkers. Zij hebben immers expertise in het normale leven en spelen een cruciale rol in de verbinding met gezin, school en buurt. In de artikelsgewijze toelichting wordt de betrokkenheid van experts van gemeente of onderwijs als optie gesuggereerd, maar indiener vindt het van belang dat dit expliciet in de definitie komt te staan en standaard wordt afgewogen of zij kunnen participeren, omdat ook bij zeer ingewikkelde problemen waar reguliere hulpverlening niet uitkomt het altijd belangrijk is de verbinding te houden met het normale leven van gezin, school en buurt. Met het aanvullen van de definitie hoopt indiener dit te bereiken.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, invoeging

9→13→**72** (Westerveld) over overleg tussen de minister en belangenorganisaties voor ervaringsdeskundige jongeren in de jeugdzorg

Jongeren hebben het recht om mee te praten en serieus te worden genomen. Dat volgt onder meer uit Artikel 12 van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Bovendien blijkt de inzet van ervaringsdeskundigheid van meerwaarde en wordt dit steeds breder erkend. Daarom is het een vreemde figuur dat inspraak van jongeren niet is vastgelegd in de wet die hier bij uitstek over gaat: de Jeugdwet. Met bijgevoegd amendement wil indiener deze omissie repareren.

In dit amendement wordt geregeld dat de verantwoordelijke bewindspersonen overleg dienen te plegen met belangenorganisaties voor ervaringsdeskundige jongeren in de jeugdzorg. Te denken valt aan bestaande organisaties die nu al regelmatig worden gevraagd mee te praten over beleid. Een optie is ook om de in wording zijnde overkoepelende organisatie Generation Youthcare deze rol te geven. Indiener is zich ervan bewust dat er al gebruik wordt gemaakt van ervaringsdeskundigheid. Met dit amendement wordt dat wettelijk verankerd, zodat de betreffende organisaties zekerheid krijgen.

De wetstekst is ontleend aan artikel 3.3, eerste lid, van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek, waar de positie van de landelijke studentenorganisaties LSVb en ISO is geborgd en de minister op basis van dit wetsartikel regelmatig overleg pleegt met deze organisaties. Ook in het kader van kansgelijkheid, vindt indiener het van belang dat jongeren die in de jeugdzorg zitten op eenzelfde manier het recht van inspraak krijgen als studenten. Zeker omdat het hier gaat over een groep jongeren die vaak op alle onderdelen van hun leven in een kwetsbare positie zitten.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, VVD, BBB, JA21 en FVD.

Artikel I, invoeging

10→**43** (Westerveld en Ceder) over het opnemen van een inspraakmogelijkheid als één van de onderwerpen die aan bod moeten komen in de regiovisie

Volgens artikel 12 van het VN Kinderrechtenverdrag hebben kinderen het recht om hun mening te geven over beslissingen die hen aangaan. Het moet mogelijk zijn voor kinderen en jongeren om inspraak en invloed te hebben. Wat de indieners betreft zou dit recht ook geborgd moeten worden in de regiovisies die door de gemeenten worden opgesteld. Het gebrek aan inspraak, betrokkenheid en invloed van jongeren en ouders op gemeentelijk jeugdzorgbeleid werd recent nog eens benadrukt door het rapport "Participatie vanaf de Zijlijn" (2024) van de Nationale Ombudsman en de Kinderombudsman. Indieners zijn van mening dat door betrokkenheid van jongeren en ouders/verzorgers de kwaliteit van de jeugdzorg kan worden verbeterd en dat hierdoor ook het vertrouwen in het beleid toeneemt. Dit amendement regelt daarom dat in de amvb, die bepaalt welke onderwerpen

datum 15 april 2025

blad 3

in ieder geval in de regiovisie aan bod moeten komen, wordt opgenomen dat één van die onderwerpen moet zijn een inspraakmogelijkheid om de betrokkenheid van jongeren en ouders/verzorgers te waarborgen.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21 en FVD.

Artikel I, wijziging

19→39 (Krul) over de verdeling van jeugdzorg in geval van schaarste afstemmen via de regiovisie

De 41 jeugdzorgregio's die dit wetsvoorstel inricht worden belast met de inkoop van gecertificeerde instellingen en de specialistische jeugdhulp voor de gemeenten in de regio. Dit wetsvoorstel beoogt nadrukkelijk geen verandering te brengen in de bestaande verantwoordelijkheid van gemeenten voor het zorgdragen voor een toereikend aanbod van specialistische jeugdzorg en het wetsvoorstel leidt op dit punt niet tot een nieuwe (hogere) lat voor gemeenten dan in de huidige Jeugdwet. Een aantal knelpunten bij de inkoop van specialistische jeugdzorg heeft te maken met versnippering in de huidige regionale samenwerking.

Specialistische jeugdzorg is moeilijk op lokaal niveau in te kopen vanwege onder meer de schaarste van zowel de vraag als het aanbod. Het is belangrijk dat gemeenten, jeugdhulpaanbieders en professionals daarover met elkaar in gesprek gaan en blijven. Daarom wil de indiener dat in de regiovisie wordt ingegaan op de wijze waarop er in algemene zin door gemeenten in de regio, jeugdhulpaanbieders en professionals afstemming plaatsvindt over schaarste van de vormen van jeugdhulp die op minimaal regionaal moeten worden ingekocht. In geval van schaarste in een regio kan dit een manier zijn om te borgen dat de specialistische jeugdhulp voor de meest kwetsbare gezinnen en/of kinderen doorgang kan vinden. De indiener begrijpt dat regionale samenwerkingsverbanden de tijd moet krijgen om tot wasdom te komen. Het is niet de wens nu al in te vullen of en wanneer dit noodzakelijk is. De indiener kan zich namelijk in praktijk voorstellen dat inzichten via de gegevensverwerking van de Nederlands Zorgautoriteit de noodzakelijkheid van meer regionale afstemming aan kunnen tonen.

Gezien de problemen in de jeugdzorg en de schaarste in de jeugdzorg moet dit in ieder geval in de regiovisie worden opgenomen zodat, de wijze van afstemming tussen de gemeenten in een regio, aanbieders en professionals er afgestemd kan worden over hoe de zorg voor de meest kwetsbare kinderen en/of gezinnen verdeeld kan worden.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvDA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Artikel I, wijziging

24 (Westerveld) over maximaal aanvaardbare wachttijden

In diverse zorgsectoren zijn landelijke afspraken gemaakt over de maximaal aanvaardbare wachttijd per type behandeling: de treeknormen. Dit zijn afspraken van aanbieders met verzekeraars. De Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) kan hierdoor zorgverzekeraars aanspreken op het niet nakomen van de zorgplicht.

Voor specialistische jeugdhulp zijn geen afspraken over maximaal aanvaardbare wachttijden. Jeugdigen en hun ouders hebben daardoor formeel recht op specialistische jeugdhulp, maar niets om op terug te vallen wanneer deze hulp lang op zich laat wachten. Volgens indiener is dit een omissie. Indiener meent daarom dat het stellen van een norm wenselijk is. Tevens kan het stellen van een norm helpend zijn bij het opstellen van de regiovisie waarbij immers zorginkoop alsmede de aanpak van de wachtlijsten dient te worden beschreven. Het hebben van treeknormen kan ook helpend zijn bij de vroegsignaleringstaak die de NZa door dit wetsvoorstel krijgt.

Het opnemen van treeknormen sluit aan bij het advies van PwC die in opdracht van het team Aanpak Wachttijden van het Ondersteuningsteam Zorg voor Jeugd (OZJ) onderzoek heeft gedaan naar de toegevoegde waarde en toepasbaarheid van wachttijdnormering in de jeugdzorg. Zij komen tot de conclusie dat normeren van wachttijden meerwaarde kan hebben, mits de randvoorwaarden op orde zijn. Aan deze randvoorwaarden wordt op dit

datum 15 april 2025

blad 4

moment gewerkt vanuit de Hervormingsagenda Jeugd, onder meer in het traject standaardisatie. Daarnaast stelt het rapport dat het verankeren van wet- en regelgeving die stuurt op een norm bijdraagt aan het werken van treeknormen. Dit amendement regelt dat in de amvb, die bepaalt welke onderwerpen in ieder geval in de regiovisie, aan bod moeten komen, wordt opgenomen dat één van die onderwerpen moet zijn de maximaal aanvaardbare wachttijd voordat wordt gestart met de noodzakelijke zorg. Dat hiermee regionale verschillen kunnen ontstaan is volgens indiener niet gewenst, maar vloeit voort uit het gegeven dat de keuze is gemaakt om de uitvoering van de Jeugdwet lokaal en regionaal te beleggen. Deze maximaal aanvaardbare wachttijd moet in samenspraak met het veld worden opgesteld.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Artikel I, invoeging

28→36→**40** (Bruyning) over het borgen van de verbinding tussen het landelijke, regionale en lokale ingekochte aanbod via de regiovisie

Dit amendement komt tegemoet aan de zorgen van partijen, gemeenten en overige organisaties die vrezen dat de regionale samenwerking niet altijd zal leiden tot de beste zorguitkomsten en kan leiden tot bureaucratische inefficiëntie. Zij hebben in het werkveld de vrees opgemerkt dat verplichte inkoop van specialistische jeugdzorg niet altijd zal leiden tot betere kwaliteit en beschikbaarheid van specialistische jeugdzorg. Indiener leest in de nota van toelichting op het ontwerpbesluit Verbetering beschikbaarheid jeugdzorg dat het verplicht op regionaal niveau *inkopen* van specialistische jeugdzorg niet meebrengt dat deze jeugdzorg ook regionaal moet worden *georganiseerd*. Zo staat in die toelichting dat het wetsvoorstel niet ziet op de organisatie, de toeleiding naar en de wijze van verlening van de jeugdzorg. Als voorbeeld wordt gegeven dat een professional die specialistische jeugdhulp verleent (en wiens hulpverlening dus tegen regionaal afgesproken contract- of subsidievoorwaarden is ingekocht) deel kan uitmaken van of verbonden kan zijn aan een lokaal wijkteam. Daarbij wordt opgemerkt dat op deze wijze ook de specialistische jeugdhulp – conform de bedoeling van de Jeugdwet – zo dicht mogelijk bij de omgeving van het kind en het gezin worden verleend. En dat het feit dat een jeugdhulpvorm verplicht (ten minste) regionaal ingekocht moet worden evenmin afdoet aan de locatie waar de specialistische jeugdhulp verleend kan worden. De jeugdhulp kan dus nog steeds verleend worden bij bijvoorbeeld de (specialistische) jeugdhulpaanbieder, het lokale wijkteam, bij de jeugdige thuis of op school.

Indiener vindt het van groot belang dat wettelijk wordt geborgd dat het verplicht regionaal inkopen van specialistische jeugdhulp geen belemmering vormt voor het lokaal organiseren en verlenen van (contextgerichte) jeugdhulpverlening. Het is namelijk van groot belang dat gemeenten de ruimte hebben om lokaal maatwerk te bieden en dat lokale initiatieven met positieve resultaten, zowel kwalitatief als kwantitatief, in het nieuwe stelsel blijven behouden. Met dit amendement wordt daarom geregeld dat in de regiovisie moet worden opgenomen hoe niet alleen de afstemming maar de verbinding wordt geborgd tussen het landelijke, regionale en lokale ingekochte aanbod.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en FVD.

Artikel I, invoeging

11→**44** (Westerveld en Van den Hil) over een voorhangprocedure bij de amvb-grondslag die bepaalt welke onderwerpen in ieder geval in de regiovisie moeten worden opgenomen

In de nota van wijziging van het wetsvoorstel is geregeld dat niet alleen bij de initiële vaststelling van de regio-indeling een voorhangprocedure geldt, maar ook bij de eventuele wijziging hiervan. Indiener is van mening dat deze voorhangprocedure ook zou moeten gelden als er een wijziging plaatsvindt over welke onderwerpen in ieder geval in de regiovisie moeten worden opgenomen.

Dit amendement regelt daarom dat de met artikel I, onderdeel D voorgestelde amvb waarmee op grond van artikel 2.2, derde lid, van de Jeugdwet wordt bepaald welke

datum 15 april 2025

blad 5

onderwerpen in ieder geval in de regiovisie worden opgenomen, moet worden voorgehangen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, wijziging

18 (Ceder) over medeondertekening door de minister van BZK

Indiener zorgt met dit amendement ervoor dat de voordracht van de algemene maatregel van bestuur waarin wordt uitgewerkt welke vormen van (specialistische) jeugdhulp door de Jeugdregio worden gecontracteerd of gesubsidieerd (het voorgestelde artikel 2.19, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, van de Jeugdwet) mede wordt ondertekend door de minister van Binnenlandse Zaken. Hetzelfde regelt dit amendement voor de algemene maatregel van bestuur waarin wordt uitgewerkt ten aanzien van welke vormen van (specialistische jeugdhulp) bovenregionale afstemming moet plaatsvinden met andere Jeugdregio's of colleges van regio's om een toereikend aanbod te bevorderen (het voorgestelde artikel 2.19, eerste lid, onderdeel c, onder 1°, van de Jeugdwet). Indiener vindt dit van belang omdat dit expliciteert dat de minister van Binnenlandse Zaken medeverantwoordelijk is voor de ordentelijke uitvoering van deze wet.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en FVD.

Artikel I, invoeging

21 (Ceder) over een maximum termijn voor het overleggen van een verklaring omtrent het gedrag

Indiener vindt het belangrijk dat als er twijfel bestaat over of een persoon nog voldoet aan de eisen voor het afgeven van een verklaring omtrent het gedrag, er opnieuw een verklaring omtrent gedrag wordt gevraagd. Het voorgestelde lid schrijft voor dat dit zo spoedig mogelijk wordt overlegd, maar hier wordt geen termijn aan verbonden. De indiener wil een termijn in de wet opgenomen hebben zodat het duidelijk is op welke termijn er verdere actie kan worden ondernomen. De wettelijke termijn om een verklaring omtrent gedrag te ontvangen is acht weken. Het moet dus mogelijk zijn om binnen tien weken een verklaring omtrent gedrag te overhandigen. Als dit niet lukt, is er wellicht sprake van onwil en kan na tien weken worden ingegrepen. Zonder afgesproken termijn zal het wellicht langer duren voordat dit gebeurt.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, vervanging

14 (Westerveld) over dat een lid van de interne toezichthouder niet daarnaast nog bestuurder is bij een andere jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling

Veel jeugdhulpinstellingen komen voort uit stichtingen met een maatschappelijke of kerkelijke visie of doelstelling. In de afgelopen tientallen jaren zijn veel van deze stichtingen geprofessionaliseerd. Het toezicht is daarmee ook verplaatst van leden die een maatschappelijk belang waarborgden, naar toezichthouders.

Indiener ziet dat veel leden van raden van toezicht bij jeugdhulpinstellingen dit doen omdat ze van belang willen zijn voor de samenleving. Maar indiener is ook van mening dat te vaak toezichthouders worden geworven uit het 'old boys network'. Hier is het risico dat de toezichthouders te nauwe banden heeft met de bestuurders die zij moeten controleren. Volgens de indiener is dat onwenselijk: raden van toezicht dienen onafhankelijk toezicht te houden. Dat houdt ook in dat bij besluiten die zij nemen, geen mogelijke andere belangen dienen te spelen.

Daarom wil indiener met dit amendement een extra waarborg inbouwen. Dit amendement regelt dat een lid van de interne toezichthouder van een jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling niet daarnaast nog bestuurder is bij een andere (of dezelfde) jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling. Bestuurders komen elkaar immers ook tegen bij de branchevereniging en hebben daar een andere relatie tot elkaar. Daarnaast kan een jeugdhulporganisatie ook actief worden in een nieuwe regio. De wet gaat er nu

datum 15 april 2025

blad 6

vanuit dat de intern toezichthouder die tevens bestuurder is, in zo'n geval terugtreedt als toezichthouder. Maar in de aanloop naar het toetreden tot de betreffende regio kan deze 'dubbele pet' al problematisch zijn. Beter voorkomen dan genezen.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, Volt, NSC, JA21, FVD en PVV.

Artikel I, invoeging

16→46 (Westerveld) over een inspanningsverplichting dat de interne toezichthouder bestaat uit ten minste één persoon met persoonlijke ervaring in de jeugdzorg

Het is van belang dat intern toezichthouders goed weten wat er speelt in de sector en hier affiniteit mee hebben. Indiener is van mening dat te vaak interntoezichthouders bestaan uit leden met een grote afstand tot de daadwerkelijke problematiek die speelt. Ervaringsdeskundigheid kan helpen om de afstand tussen intern toezichthouder, de werkvloer, en de jeugdigen en ouders te verkleinen. Dit amendement regelt een inspanningsverplichting voor de jeugdhulpaanbieder c.q. gecertificeerde instellingen om te borgen dat de intern toezichthouder bestaat uit ten minste één persoon met persoonlijke ervaring in de jeugdzorg. Daarbij wil indiener opmerken dat dit bij voorkeur niet een ervaringsdeskundige is met ervaring bij de desbetreffende jeugdhulpaanbieder, maar bij voorkeur iemand met ervaring in een andere regio of bij een andere aanbieder.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel I, wijziging

15→45 (Westerveld) over dat een lid van de interne toezichthouder niet daarnaast nog burgemeester is of wethouder die verantwoordelijk is voor jeugdzorg

Interne toezichthouders hebben een verantwoordelijke taak. Ze dienen onder meer het belang van de samenleving te vertegenwoordigen, goed op de hoogte te zijn van ontwikkelingen in de sector, en ze fungeren ook als werkgever. Zoals al in het rapport 'Een lastig gesprek' van de Advies Commissie Behoorlijk Bestuur (2013) wordt beschreven, is er vaak onduidelijkheid over de taken en rollen. Indiener is van mening dat dit nog steeds een probleem is.

Indiener wil dat interne toezichthouders bij jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen onafhankelijk hun taken kunnen vervullen, in het belang van de samenleving. Daarom vindt de indiener het onwenselijk dat burgemeesters, of wethouders met de jeugdzorgportefeuille lid zijn van de interne toezichthouder van een jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling. Gemeenten hebben immers de verantwoordelijkheid om jeugdzorg in te kopen en daarbij een direct belang. Dit is niet alleen een probleem wanneer de jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling actief is in de gemeente van de betreffende burgemeester of wethouder, maar in alle gevallen, omdat gemeenten en aanbieders via hun landelijke koepelorganisaties soms ook tegenover elkaar staan als het gaat om de wenselijkheid of concrete invulling van wetswijzigingen of landelijke regelgeving.

Dit amendement regelt dat een lid van een interne toezichthouder van een jeugdhulpaanbieder of gecertificeerde instelling niet daarnaast nog burgemeester is of wethouder met de portefeuille jeugdzorg.

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

Artikel VII, wijziging

30→32→38 (Bruyning) over een periodieke, onafhankelijke en deskundige evaluatie en rapportage

Dit amendement beoogt te voorkomen dat de wetswijziging zonder duidelijke effectiviteit jarenlang van kracht blijft, zonder dat de doelen daadwerkelijk worden behaald. Periodieke evaluatie zorgt voor verantwoording en transparantie. De impact van de wet moet systematisch worden gemeten en beoordeeld. De evaluatie wordt niet alleen door de verantwoordelijke ministeries uitgevoerd, maar ook door een onafhankelijke commissie, bestaande uit (ervarings)deskundigen. Onder deze (ervarings)deskundigen kunnen

datum 15 april 2025

blad 7

specialisten uit jeugdzorg, kinderrechtvaarders, advocaten en vertegenwoordigers van cliëntenorganisaties en gemeenten worden verstaan. Onafhankelijke toetsing zou de garantie op objectiviteit moeten waarborgen. Als twee evaluaties aantonen dat de maatregelen niet bijdragen aan betere jeugdzorg, wordt een herziening of intrekking van de wet afgedwongen. Dit terugkeerpunt moet voorkomen dat wetgeving zonder effect wordt ingevoerd. Indien de wet niet functioneert zoals bedoeld, blijft deze niet onnodig in stand. Hiermee wordt de voorkoming van onnodige bureaucratie en lasten beoogt. De eerste evaluatie na vijf jaar draagt zorg dat de regio's de ruimte krijgen om wijzigingen van de wet te kunnen doorvoeren en dat de huidige lopende contracten van zorgaanbieders worden gerespecteerd.

De doelen van deze wet kunnen als volgende worden omschreven: de kwalitatieve en kwantitatieve veranderingen die deze wet beoogt, zoals omschreven in de memorie van toelichting. Deze wet beoogt om specialistisch zorgaanbod beter en georganiseerder aan te bieden in jeugdregio's. Mocht uit een onderzoek blijken dat deze doelen niet worden gehaald, bijvoorbeeld omdat gemeenten niet kunnen voldoen aan aanbod, wachtlijsten te lang blijven of overige gebreken, kan dit amendement worden geactiveerd.

Met algemene stemmen aangenomen.

Artikel VII, wijziging

12 (Van den Hil) over een evaluatie van het wetsvoorstel en alle onderliggende regelingen

Dit amendement regelt dat alle onderliggende regelingen waar dit wetsvoorstel een grondslag voor biedt, ook worden meegenomen in de evaluatie. In beginsel dienen deze regelingen bij de wetsevaluatie ook geëvalueerd te worden. Dit wordt hier echter niet benoemd. Gezien de inhoud van de onderlinge regelingen en het belang voor dit wetsvoorstel is het goed dit specifiek te benoemen.

Met algemene stemmen aangenomen.

Verworpen amendementen

Artikel I, wijziging

26 (Dobbe) over alle specialistische jeugdzorg onderbrengen bij het Rijk

Dit amendement regelt dat de inkoop van de specialistische jeugdzorg en de gecertificeerde instellingen niet wordt geregionaliseerd, maar in plaats daarvan volledig naar de Rijksoverheid wordt overgeheveld.

Het is begrijpelijk dat er iets wordt gedaan aan de huidige situatie, waarin gemeenten in principe allemaal individueel verantwoordelijk zijn voor de inkoop van de jeugdzorg, inclusief de specialistische jeugdzorg. Weliswaar wordt er doorgaans regionaal samengewerkt, maar zoals de Memorie van Toelichting beschrijft zijn deze samenwerkingsverbanden vaak instabiel en vrijblijvend. In praktijk zijn er daardoor al een stuk meer inkoopverbanden dan de oorspronkelijke 42. Jongeren krijgen nu te vaak geen toegang tot de zorg die zij nodig hebben, omdat het aanbod tussen gemeenten en de lappendeken aan regio's en samenwerkingsverbanden fors kan verschillen. Ook verschillen de voorwaarden en verantwoordingseisen vaak tussen gemeenten, wat de administratieve last voor jeugdhulpverleners vergroot. Tegelijkertijd nemen de tekorten van gemeenten toe, waardoor de jeugdzorg onder druk komt te staan.

Oplossingsrichting wetsvoorstel

Het voorliggende wetsvoorstel probeert deze problemen op te lossen door in te zetten op verplichte regionalisering van de inkoop van specialistische jeugdzorg. Daarvoor zou er een verplichte regio-indeling moeten komen, zou het verplicht worden deze regio's in te richten als gemeenschappelijke regio als bedoeld in de Wgr en zou iedere gemeenteraad verplicht worden een regiovisie vast te stellen. Gemeenten zouden deze Jeugdregio's ten minste moeten belasten met "het regionaal contracteren of subsidiëren van verschillende bij algemene maatregel van bestuur te bepalen jeugdhulpvormen, alsmede gecertificeerde instellingen voor de uitvoering van kindbeschermsmaatregelen en jeugdreclassering",

datum 15 april 2025

blad 8

“het uitvoeren van bepaalde administratieve processen behorende bij die contractering of subsidiëring”, “bovenregionale afstemming over een – bij algemene maatregel van bestuur te bepalen – deel van de jeugdhulpvormen die door de Jeugdregio worden gecontracteerd of gesubsidieerd, alsmede over gecertificeerde instellingen voor de uitvoering kinderbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering” en “de organisatie van regionale expertteams”.

Daarnaast wordt nog wel de mogelijkheid geboden om per AMvB vast te leggen dat gemeenten de inkoop van bepaalde specialistische jeugdhulpvormen landelijk moeten beleggen “indien het hiervoor benoemde instrumentarium om de (boven)regionale samenwerking te verbeteren in combinatie met bestuurlijke afspraken over de vormen van jeugdhulp die op landelijk niveau worden gecontracteerd niet voldoende zijn om de beschikbaarheid van de specialistische jeugdzorg te bevorderen”.

Problemen rondom regionalisering

Indiener erkent volkomen dat de huidige praktijk, waarbij bijna 350 gemeenten zelf verantwoordelijk zijn voor de organisatie van de specialistische jeugdzorg, met tekortschietende regionale samenwerking, niet goed functioneert. Dat betekent echter niet automatisch dat de hier gekozen oplossing om de specialistische jeugdzorg verplicht regionaal te organiseren daarmee ook de beste oplossing voor deze problemen is. Deze route zou namelijk slechts een deel van de problematiek rondom de inkoop van specialistische jeugdzorg oplossen. Een ander deel van de problemen zou voort blijven bestaan. Bovendien gaat regionalisering ook gepaard met nieuwe uitdagingen die er in het huidige stelsel minder zijn.

Ten eerste lost de beoogde regio-indeling een deel van de problemen die als reden voor de regionalisering worden gegeven niet op. Zo staat in de MvT over de oorspronkelijke 42 regio's: “De regio's zijn divers in omvang en de wijze waarop de samenwerking is georganiseerd, is veelal vrijblijvend van aard. Dit leidt tot verschillen in de slagkracht en regie van gemeenten en regio's op de organisatie van jeugdzorg.” Weliswaar probeert deze wet via bv. het verplicht opstellen van een regiovisie de samenwerkingswijze minder vrijblijvend te maken, maar een overstap naar 41 regio's doet weinig aan de verschillen in slagkracht. Bovendien blijft de beschreven diversiteit in omvang in stand. Er blijven immers grote verschillen bestaan tussen de regio's zowel in het aantal deelnemende gemeenten (variërend tussen van één gemeente tot 18 gemeenten), het inwoneraantal en de oppervlakte van de regio's.

Ten tweede is het de vraag of deze wet er wel in zal slagen om te komen tot stabiele en effectieve samenwerkingsverbanden. Weliswaar wordt het verplicht om gezamenlijk in te kopen en hier een regiovisie voor op te stellen, maar de geschiedenis van scheuringen en afsplitsingen bij de huidige regio's laat zien dat regionale samenwerking niet zonder slag of stoot tot stand komt. Het is de vraag wat er nu moet gebeuren op het moment dat gemeenten in een regio er alsnog niet met elkaar uitkomen.

De patstelling die daardoor kan ontstaan heeft mede te maken met het gebrek aan doorzettingsmacht in een regio. Er is immers geen duidelijke eindverantwoordelijke, zoals een wethouder op lokaal niveau of een staatssecretaris op landelijk niveau. Daarbij speelt ook mee dat de Jeugdregio's minder democratische legitimiteit hebben dan de gemeenteraden en Colleges die nu verantwoordelijk zijn voor de inkoop. Die kunnen zich namelijk beroepen op het feit dat zij verkozen zijn via gemeentelijke verkiezingen. Bij Jeugdregio's is die democratische controle en legitimiteit veel indirecter, via de Colleges en de gemeenteraden. Gemeenteraden hebben nu al grote moeite om de gemeentelijke jeugdzorgtaken te controleren, dit wordt alleen maar ingewikkelder bij verplichte regionale inkoop. Daarbij hebben gemeenschappelijke regelingen ook een grotere afstand tot de burger, aangezien mensen zich over het algemeen veel minder verbonden voelen met regionale samenwerkingsverbanden en ze ook minder snel weten te vinden. Dat hangt ook samen met het feit dat burgers er weinig over te zeggen hebben. Met de grotere nadruk op Jeugdregio's wordt bovendien een extra bureaucratische laag opgetuigd, waarmee het stelsel op bepaalde punten juist complexer wordt gemaakt. Naast de gemeenten die verantwoordelijk blijven voor de basale jeugdzorg en aansturing van de

datum 15 april 2025

blad 9

Jeugdregio's, de VNG die optreedt namens gemeenten bij bepaalde jeugdzorgvormen die op landelijke schaal worden ingekocht en het Rijk dat stelselverantwoordelijkheid draagt, zou er nog een laag bijkomen. Daarnaast werd er door het kabinet in de jeugdbescherming nog gestuurd op het inrichten van de Regionale Veiligheidsteams op het niveau van de 25 veiligheidsregio's, aangestuurd door gemeenten en wordt de jeugdreclassering op Rijksniveau georganiseerd. In een stelsel dat zo ingewikkeld is gemaakt, vind indiener de invoering van nog een bestuurslaag geen wenselijke ontwikkeling.

Regionale inkoop geeft tevens nog altijd de mogelijkheid van regionale verschillen in het aanbod, terwijl jongeren in vergelijkbare gevallen ook een vergelijkbaar aanbod aan zorg en ondersteuning zouden moeten krijgen. Weliswaar zouden er dan minder van die verschillen ontstaan, aangezien het gaat om verschillen tussen enkele tientallen regio's, i.p.v. honderden gemeenten, maar desalniettemin vraagt indiener zich af of hier niet alsnog onaanvaardbare verschillen in aanbod zouden blijven bestaan.

Een ander groot probleem is dat met de keuze voor regionalisering de afhankelijkheid van gemeentelijke financiering blijft bestaan. Dat systeem functioneert echter in de praktijk niet goed. Gemeentelijke financiën staan steeds vaker onder druk, mede doordat de kosten van met name de specialistische jeugdzorg oplopen, terwijl de uitkeringen uit het gemeentefonds onvoldoende zijn gestegen. Dat zet enerzijds de financiering van de jeugdzorg onder druk, maar anderzijds ook de financiering van andere publieke voorzieningen vanuit de gemeenten. Gemeenten hebben immers slechts zeer beperkt mogelijkheden om zelf extra inkomsten te genereren, omdat ze hoofdzakelijk afhankelijk zijn van financiering vanuit de Rijksoverheid. Die problematiek dreigt bovendien met het ravijnjaar nog verder te groeien. Ten slotte blijft met de regionalisering het systeem van verschillende verantwoordingseisen in stand.

Alternatief: landelijke inkoop

Indiener stelt daarom via dit amendement om de inkoop van specialistische jeugdzorg en de gecertificeerde instellingen niet te beleggen bij Jeugdregio's, maar in plaats daarvan bij de Rijksoverheid. Om dit goed in te kunnen richten komt ook de financiering en de zorgplicht op deze terreinen bij de Rijksoverheid te liggen. Daarmee zou er een uniform aanbod aan specialistische zorg voor jongeren ontstaan, waardoor er geen postcodezorg meer is, waarbij het maar de vraag is of jongeren de juiste ondersteuning kunnen krijgen. Bijkomend voordeel is bovendien dat er eindelijk meer zicht zou kunnen komen op de bestaande wachtlijsten, dat sinds de decentralisering ontbreekt. Tevens zou landelijke coördinatie ook de uitwisseling van kennis en innovatie kunnen bevorderen. Met de huidige gedecentraliseerde organisatie komt dit nu onvoldoende van de grond, waardoor het lerend vermogen van de sector te laag is, terwijl dit gezien de problematiek juist extreem belangrijk is. Dit gebrek aan het delen van innovaties wordt deels veroorzaakt door de concurrentie die is ontstaan door de invoering van marktwerking, maar ook deels door de versnippering van tientallen inkoopende regio's. Dat probleem wordt aangepakt door dit amendement.

Ook kan er daardoor gewerkt worden met uniforme verantwoordingseisen voor jeugdzorgverleners, waardoor hun administratieve last omlaag kan. Dit is van levensbelang voor het aanpakken van de werkdruk en het personeelstekort in de jeugdzorg en daarmee voor het kunnen leveren van goede jeugdzorg. Uit onderzoek van Pointer en FNV bleek in 2021 bijvoorbeeld dat jeugdzorgverleners circa 60% van de tijd kwijt zijn aan bureaucratie, waardoor drie op de vier aangaf soms tot heel vaak te overwegen de sector te verlaten.¹ Deze dreigende uitstroom is extra alarmerend, gezien het feit dat er nu al een personeelstekort van 5.500 mensen wordt verwacht in 2034.² Het uniformeren van de verantwoordingseisen voor de specialistische jeugdzorg door landelijke inkoop zou een belangrijke bijdrage kunnen leveren om de administratieve last te verminderen.

¹ <https://www.fnv.nl/cmspages/getazurefile.aspx?path=~\fnv\attachments\fnv\18\1882cd9d-e4e0-4c80-8311-33a2b307080c.pdf&hash=fe06b484f6d4c8b66ad9abadce673ba9ad423205f6069165620d91f89c402aef>

² Kamerstuk 29 282, nr. 586

datum 15 april 2025

blad 10

Bovendien zou dit de financiële onzekerheid verkleinen, aangezien tekorten niet meer hoeven worden opgelost op een te kleine gemeentebegroting. Het zou er daarnaast voor zorgen dat er minder geld hoeft te worden uitgegeven aan de wildgroei aan private inkoopbureaus, aanbestedingsspecialisten, consultants en advocaten die gepaard gaat met het huidige decentrale systeem. Ten slotte kan de democratische controle beter plaatsvinden op landelijk niveau dan wanneer dit vanuit verschillende gemeenteraden op een regionale voorziening zou moeten gebeuren.

Inrichting landelijke inkoop

Indiener stelt voor om de inkoop van specialistische jeugdzorg en de gecertificeerde instellingen in plaats van bij de 41 jeugdregio's bij de Rijksoverheid te beleggen. Conform de huidige stelselverantwoordelijkheid komt de verantwoordelijkheid hiervoor dan officieel bij de Ministers van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Minister van Justitie en Veiligheid te liggen. Indiener stelt echter voor om dit in de praktijk bij het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport te beleggen. Daardoor is er één duidelijke inkoopende partij verantwoordelijk voor de gehele specialistische jeugdzorg. Door het ministerie als die partij te kiezen is ook de procedure voor de democratische controle van de inkoop overzichtelijk. De Tweede Kamer is de aangewezen controlerende partij en de verantwoordelijke bewindspersoon – in de huidige situatie de Staatssecretaris Jeugd, Preventie en Sport – is politiek verantwoordelijk en kan worden aangesproken op de gang van zaken. Dit zou een aanzienlijke verbetering zijn van de huidige en in het wetsvoorstel beoogde situatie, waarbij verscheidene gemeenteraden indirect via de verantwoordelijke wethouders een jeugdregio zouden moeten controleren, met daar weer boven een Staatssecretaris als stelselverantwoordelijke.

Dit zou uiteraard een uitbreiding van het aantal inkoopspecialisten van het ministerie vereisen. Dat is echter op te lossen doordat er tegelijkertijd een heleboel inkoopspecialisten op lokaal en regionaal niveau vrijkomen. Weliswaar zullen die niet allemaal bereid zijn over te stappen naar het ministerie, maar dat is ook niet nodig, aangezien het aantal inkoopprocedures door de landelijke inkoop aanzienlijk verminderd zal worden.

Net zoals de staatssecretaris benadrukt dat “[h]et verplicht op regionaal niveau inkopen van specialistische jeugdzorg [...] geenszins mee[brengt] dat deze jeugdzorg ook regionaal moet worden georganiseerd”³, geldt in principe hetzelfde voor landelijke inkoop. De zorg kan – en in veel gevallen moet – nog steeds op lokale of regionale schaal worden georganiseerd, afhankelijk van wat het beste is voor de zorg voor de jongere.

Indiener benadrukt daarnaast ook dat het overhevelen van de inkoop van de specialistische jeugdzorg naar de Rijksoverheid ook een kans biedt om de inkoop anders aan te pakken. In de huidige situatie wordt de jeugdzorg nog hoofdzakelijk ingekocht via aanbesteding en open house en krijgen commerciële aanbieders met een winst oogmerk nog te vaak een voet tussen de deur. In sommige gevallen is er zelfs sprake van betrokkenheid van private equity. Bij de overstap naar landelijke inkoop kan juist ook worden gekozen om vaker te werken met subsidiëring en om concurrentie, marktwerking en winstuitkeringen uit te bannen of op zijn minst fors terug te dringen. Het zou immers enorm zonde zijn als het huidige gebrek aan expertisedeling, innovatie en samenwerking in de nieuwe situatie zou blijven voortbestaan vanwege marktwerking, ondanks dat het niet meer wordt gestimuleerd door de versnippering van het inkooplandschap. Ook is het belangrijk om daarbij vaker te kijken naar beschikbaarheidsfinanciering, zodat het makkelijker wordt voor jeugdzorgaanbieders om te werken met een vast team.

Naast de gespecialiseerde jeugdzorg wordt ook de jeugdbescherming met dit amendement onder Rijksverantwoordelijkheid gebracht, door de inkoop en financiering van gecertificeerde instellingen voor de uitvoering van kindbeschermsmaatregelen en jeugdreclassering bij het Ministerie van VWS te leggen. Daarmee kan de complexiteit van het stelsel worden teruggebracht. Bovendien is een centrale verantwoordelijkheid ook

---

³ Kamerstuk 2024D51708

datum 15 april 2025

blad 11

logischer gezien het zeer ingrijpende karakter van jeugdbeschermingsmaatregelen. Daarbij is het overigens wel van belang dat er bij de inkoop van de gecertificeerde instellingen een goede samenwerking met het Ministerie van Justitie en Veiligheid wordt georganiseerd, aangezien de jeugdbescherming en jeugdreclassering grotendeels onder verantwoordelijkheid van dat ministerie valt. Dit ministerie blijft bovendien mede stelselverantwoordelijk voor de jeugdwet. De centralisering van de inkoop en financiering staat daarnaast in bepaalde mate los van de discussie rondom de oprichting en inrichting van de Regionale Veiligheidsteams, behalve dat deze in ieder geval niet door de gemeenten/regio's zullen hoeven worden gefinancierd.

Samenwerkingsvisie

De noodzaak voor de regiovisies verdwijnt, doordat deze bestuurslaag niet langer wordt opgetuigd. Daarmee vervalt ook de noodzaak voor regiovisies. Goede kaders voor samenwerking blijven echter wel noodzakelijk, maar dan vooral in de afstemming tussen het Rijk en de gemeenten. Er blijven namelijk wel raakvlakken tussen de verantwoordelijkheden van het Rijk (specialistische jeugdzorg en gecertificeerde instellingen) en die van gemeenten (basale jeugdzorg en sociaal domein in brede zin). Daarom wordt voorgesteld om de Ministers van VWS en J&V een samenwerkingsvisie te laten vaststellen. Deze kan worden opgesteld door het Ministerie van VWS, in samenspraak met het Ministerie van J&V, de gemeenten en (vertegenwoordigers van) jongeren en ouders. In de samenwerkingsvisie dient bovendien te worden geborgd dat er een inspraakmogelijkheid is om de betrokkenheid van jongeren en ouders/verzorgers te waarborgen.

Regionale expertteams

Door het wegvallen van de jeugdregio's is het ook niet langer mogelijk om het organiseren van de regionale expertteams bij deze regio's te leggen. Dat zorgt voor een uitdaging. Het lijkt namelijk niet logisch om een speciale bestuurslaag op te richten, enkel voor de inrichting van deze teams, maar zij moeten wel op een plek geborgd zijn. Indien er stelt daarom voor om het inrichten van de regionale expertteams een verantwoordelijkheid van de Rijksoverheid te maken. Daarmee wordt aangesloten bij het feit dat de organisatie van specialistische jeugdzorg een Rijksverantwoordelijkheid wordt. Dat betekent echter niet dat er daarmee één landelijk team moet komen, de regionale organisatie van deze teams kan in stand blijven. Enkel de financiering en verantwoordelijkheid voor het functioneren van deze teams komt bij de Rijksoverheid te liggen.

Financiële aspecten

Indien er verwacht dat de overheveling van de inkoop van specialistische jeugdzorg naar de landelijke overheid structureel geld kan besparen. Dit zorgt namelijk zowel aan de kant van gemeenten en regio's als aan de kant van aanbieders voor forse besparingen aan zowel bureaucratie als noodzakelijke personele capaciteit. Bij gemeenten en regio's zijn er minder inkoopspecialisten nodig, wat door het terugbrengen van het aantal inkoopprocessen niet allemaal op landelijk niveau in dezelfde mate hoeft te worden opgebouwd. Bovendien kan er ook een heleboel bureaucratie daaromheen worden bespaard, door het wegvallen van consultants, adviesbureaus en dergelijke externe inhuur. Aan de kant van de zorgaanbieders en zorgverleners kan ook een hoop bureaucratie worden bespaard, doordat er minder aanbestedingsprocedures hoeven te worden doorlopen, met minder instanties hoeft te worden afgestemd en niet meer aan een lappendeken aan verschillende verantwoordingseisen hoeft te worden voldaan.

Op korte termijn zullen er wel transitiekosten zijn, aangezien gemeenten, regio's en het ministerie processen moeten worden aangepast en afdelingen moeten worden vergroot of verkleind. Ook aan de kant van zorgaanbieders zullen er in het begin aanpassingen moeten worden gedaan vanwege de overgang naar het nieuwe systeem. Dit zijn echter tijdelijke kosten. Bovendien zou de overgang naar het in het wetsvoorstel beoogde systeem ook gepaard gaan met een bepaalde hoeveelheid transitiekosten.

Verworpen. Voor: SP en PvdD.

datum 15 april 2025

blad 12

Diverse artikelen

32→37 (Stoffer) over vormen van jeugdhulp waarvoor samenwerking verplicht wordt vastleggen in de wet

Het wetsvoorstel beoogt de uitgangspunten van de decentralisatie van de jeugdzorg ongemoeid te laten. Ondergetekende constateert echter enerzijds dat een aantal vormen van jeugdhulp waarvan de samenwerking door het wetsvoorstel verplicht worden opgelegd op gespannen voet staan met de integrale verantwoordelijkheid van gemeenten voor preventieve tot en met specialistische jeugdhulp en de ruimte om daarin tot optimale keuzes en afstemming te komen. Anderzijds vindt ondergetekende het onwenselijk dat prominente vormen van jeugdhulp niet in het wetsvoorstel worden benoemd, maar dat deze pas in de uitwerking in het besluit aan bod komen. Dit amendement zorgt er daarom voor dat de vormen van specialistische jeugdhulp waarop verplichte samenwerking van gemeenten nodig is en waarover consensus bestaat tussen Rijk, gemeenten en aanbieders helder in de wet worden geregeld. Deze lijst met zorgvormen is gebaseerd op het reeds gepubliceerde ontwerpbesluit. Daarbij heeft de indiener van het amendement ervoor gekozen om die specialistische zorgvormen uit het ontwerpbesluit achterwege te laten waarbij het onderscheid met niet-specialistische vormen van jeugdhulp onvoldoende helder is en dus in de praktijk tot afbakeningsproblemen kan leiden. Op deze manier wordt de verantwoordelijkheid van het Rijk en gemeenten duidelijker geborgd. Mocht in de toekomst de wens zijn om nog andere vormen van specialistische jeugdhulp toe te voegen, dan kan via een eenvoudige wetswijziging worden geregeld.

Verworpen. Voor: DENK, NSC, SGP, JA21 en FVD.

Diverse artikelen

23→47 (El Abassi c.s.) over de oprichting van nieuwe subregio's

Dit wetsvoorstel regelt dat bij algemene maatregel van bestuur gemeenten worden ingedeeld in regio's. De indieners zijn op zich voorstander van het indelen van gemeenten in regio's maar ziet ook in de praktijk dat bij met name grotere regio's (bijvoorbeeld Rotterdam-Rijnmond) regionalisering zorgt voor minder regie bij kleinere gemeenten. Om zorgvuldiger recht te doen aan het doel van deze wet namelijk het verbeteren van de beschikbaarheid jeugdzorg zijn de indieners van mening dat er explicitering nodig is als het gaat om subregio's.

Een voorbeeld hiervoor is de MVS-regio (Maassluis, Vlaardingen en Schiedam) die enige tijd geleden in overleg met jeugdhulpregio Rijnmond ervoor heeft gekozen om vrijwel alle vormen van jeugdhulp op subregionaal niveau bij een jeugdhulpconsortium in te kopen en daarmee jeugdhulp dichterbij en dus vanuit het voorliggend veld (onderwijs, wijk en andere sociale netwerken) te verstevigen. Dit zogeheten populatiebestedingsmodel zorgt ook voor meer regie bij zorgaanbieder die jeugdhulp verzorgen en geeft gemeenten de ruimte om ook strakker te sturen op bijvoorbeeld wachtlijstvorming.

De Jeugdautoriteit heeft onderzoek verricht naar de werking van jeugdhulp via zorgconsortia in het onderzoek genaamd 'Taakgericht werken met jeugdhulpconsortia: kansrijk maar complex' en concludeert dat met een lange termijnperspectief en de juiste randvoorwaarden deze werkwijze kansrijk is om tot goede integrale en beheersbaardere jeugdhulp te komen (blz. 3).

Daarom stellen de indieners voor om aan art. 2.17 toe te voegen dat er ook subregio's aangewezen kunnen worden. Om te voorkomen dat er teveel subregio's ontstaan en daarmee deze wet haar doel voorbijschiet stellen de indieners harde eisen aan het mogelijk maken van een subregio. Dat betekent dat de verantwoordelijke bewindspersonen in overleg met de regio en gemeenten die een subregio wensen te vormen een op overeenstemming gericht overleg voert en daarbij gemeenten die een subregio willen vormen binnen een regio moeten kunnen aantonen dat er voldoende schaal is, door bijvoorbeeld een robuustheidsscan toe te passen, en dat jeugdigen met deze werkwijze gebaat zijn bij de zorg waar zij behoefte aan hebben. Een voordeel van een subregio is dat deze vaak veel congruenter zijn dan een grote jeugdhulpregio en dat aanpalende beleidsterreinen (WMO, participatiewet, Zorgverzekeringswet, Passend Onderwijs) al veelal op dit niveau georganiseerd zijn.

datum 15 april 2025

blad 13

Indieners beogen met dit amendement ervoor te zorgen dat voorkomen wordt dat gemeenten die nu middenin een transformatieproces zitten, waarin veel tijd geld en moeite is geïnvesteerd door een wijziging in de wetgeving dit vroegtijdig moeten beëindigen.

Dit amendement heeft geen financiële consequenties en is erop gericht om de bestaande praktijk bij gemeenten aan te laten sluiten op wetgeving met inachtneming van de positie van het kabinet.

Verworpen. Voor; DENK, SGP, JA21 en FVD.

Artikel I, invoeging

22 (Stoffer) over een minimum van vijftiengestig jeugdhulpverleners voordat een jeugdhulpaanbieder een toezichhoudende structuur moet inrichten

Dit amendement regelt dat de delegatiegrondslag waarmee bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald welke onderwerpen in de regiovisie moeten worden opgenomen, komt te vervallen.

De regering wil gemeenten verplichten om een regiovisie op te stellen. De indiener van dit amendement kan zich daarin vinden. De regering wil vervolgens bij amvb (voorgestelde artikel 2.2, derde lid) bepalen welke onderwerpen in ieder geval in de regiovisie moeten worden opgenomen. De indiener van dit amendement vindt dit een te vergaande inbreuk op het decentrale karakter van het jeugdstelsel. Hij stelt daarom voor deze delegatiebepaling te schrappen. Hij wijst er daarbij op dat de regiovisie onderdeel gaat uitmaken van de wettelijk verplichte gemeentelijke beleidsvisie op de jeugdhulp. In het huidige artikel 2.2, tweede lid, worden reeds een aantal eisen gesteld aan de gemeentelijke beleidsvisie, maar is verder geen delegatiebepaling opgenomen. De indiener stelt voor om dit zo te houden.

Verworpen. Voor: SGP, JA21 en FVD.

Artikel I, wijziging

27 (Dobbe) over het niet toestaan van budgetplafonds

Momenteel wordt er nog regelmatig gebruik gemaakt van budgetplafonds in de jeugdzorg. Hierdoor mogen aanbieders na een bepaald moment geen jeugdzorg meer leveren, ook als zij dat wel kunnen en er jongeren zijn die dit nodig hebben. Dit werkt het ontstaan van wachtlijsten in de hand, wat de beschikbaarheid van de jeugdzorg beperkt. Indiener wijst erop dat dit niet in lijn is met het doel van dit wetsvoorstel, namelijk het verbeteren van de beschikbaarheid van de jeugdzorg. Daarom regelt dit amendement dat het gebruik van budgetplafonds in de specialistische jeugdzorg verboden wordt.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, ChristenUnie en FVD.

Diverse artikelen

29 (Bruyning) over waarborgen van de stem van jeugdigen en toetsing door de cliëntenraden

Met dit amendement beoogt de indiener om de stem van de jeugdigen aan wie jeugdhulp is of wordt geboden en hun ouders te waarborgen. Het waarborgen van deze stem dient ook te worden getoetst. Op dit moment is volgens de indiener deze stem nog niet verankerd in de wet. Met dit amendement dienen onafhankelijke cliëntenraden zorg te dragen voor de waarborging. Met de toevoeging om systematisch om de twee jaar een toetsingsmoment in te voeren wordt ook gegarandeerd dat er op periodieke wijze wordt gekeken naar de wijze waarop betrekking gebeurt en de manier waarop de betrekking wordt geborgd in het evalueren van jeugdhulp.

Verworpen. Voor: SP, DENK, Volt, NSC en FVD.

Artikel VII, vervanging

34 (El Abassi) over een evaluatie na drie jaar

Met dit amendement wordt geregeld dat de evaluatie van de Wet verbetering beschikbaarheid jeugdzorg niet na vijf jaar, maar al na drie jaar plaatsvindt. Dit is

datum 15 april 2025

blad 14

noodzakelijk om tijdig te kunnen bijsturen als blijkt dat de voorgeschreven zorgvormen niet effectief of haalbaar zijn in de praktijk. Een eerdere evaluatie zorgt ervoor dat:

- Er sneller ingegrepen kan worden bij onbedoelde negatieve gevolgen, zoals een aanzuigende werking of problemen met beschikbaarheid van personeel en middelen.
- Er beter kan worden ingespeeld op de transformatieve doelen van de Hervormingsagenda Jeugd, waarbij meer gezinsgerichte en preventieve ondersteuning centraal staat.
- Gemeenten en zorgaanbieders meer flexibiliteit krijgen om de zorg vorm te geven op basis van actuele inzichten en praktijkervaring.

Door deze wijziging blijft de wet dynamisch en adaptief, wat essentieel is voor de beschikbaarheid en kwaliteit van jeugdhulp in Nederland.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, SGP, JA21 en FVD.

Ingetrokken amendement

Artikel I, artikel II, wijziging

33 (Bruyning) over geen onderscheid tussen kinderbeschermingsmaatregelen, jeugdreclassering en specialistische jeugdzorg bij de inkoop

De gemeente kiest welke hulp en voor wie wordt ingezet. Dit wordt door de gemeente zelf bepaald. De GI heeft geen daarin bevoegdheid meer. Specialistische hulp wordt ingezet in een gedwongen kader omdat de gemeente basishulp inzet in een vrijwillig kader. Het wetsvoorstel maakt een onderscheid doordat het zich richt op de inkoop van kinderbeschermingsmaatregelen, jeugdreclassering en de moeilijk lokaal te organiseren specialistische jeugdzorg. Het wetsvoorstel heeft daardoor betrekking op vormen van jeugdzorg die veelal worden ingezet in een gedwongen kader. Daarmee is er een (onbedoeld) onderscheid tussen vormen van jeugdzorg die op vrijwillige basis kunnen worden aangeboden en de jeugdzorg die in een gedwongen kader kan worden opgelegd.⁴ Dit onderscheid is problematisch. Dit amendement beoogt om te verankeren dat een onderscheid tussen gedwongen en vrijwillige jeugdhulp niet gemaakt mag worden.

Ingetrokken.

Moties

48 (Westerveld c.s.) over alle aanbevelingen van de Deskundigencommissie

Hervormingsagenda Jeugd overnemen

Verworpen. Voor SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie, SGP, CDA en JA21.

49 (Westerveld en Dobbe) over duidelijkheid over de rol en taakverdeling van meldpunten

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie en FVD.

50 (Westerveld) over salarisverschillen tussen bestuurders, toezichthouders en jeugdhulpverleners in kaart brengen

Aangenomen. Voor; SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

---

⁴ <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/detail?id=2024Z10699&did=2024D25350>

datum 15 april 2025

blad 15

51 (Westerveld) over keuzes met ingrijpende gevolgen voor het aanbod voorleggen aan gemeenten

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, BBB, JA21 en FVD.

53 (Dobbe en Krul) over de mogelijke gevolgen van de bezuinigingen op gemeenten voor de jeugdzorg in kaart brengen

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie, CDA, BBB, JA21, FVD en PVV.

54 (Van den Hil) over de nadruk in de jeugdzorg verschuiven naar collectieve voorzieningen

Aangenomen. Voor: GroenLinks-PvdA, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en PVV.

55 (Van den Hil) voer een consultatiefunctie ggz voor de jeugdzorg

Met algemene stemmen aangenomen.

56 (Van den Hil c.s.) over een consult jeugdhulp zonder indicatie binnen twee jaar

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

57 (Bruyning c.s.) over maatregelen rond de reikwijdte van de jeugdhulp met spoed uitwerken

Met algemene stemmen aangenomen.

58 (Bruyning c.s.) over passende gespecialiseerde jeugdhulp voor kinderen in het vrijwillig kader

Met algemene stemmen aangenomen.

59 (Ceder c.s.) over de taakomschrijving van de NZa in aanvullende samenwerkingsafspraken uitwerken

Met algemene stemmen aangenomen.

60 (Ceder en Westerveld) over gemeenten rekenschap laten geven van hoe zij de sociale en pedagogische basis versterken

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21 en PVV.

62 (Ceder) over het functioneren van de RET's na twee jaar evalueren

Met algemene stemmen aangenomen.

63 (Crijns c.s.) over elke twee jaar een rapport opstellen over de verplichte regionale samenwerking

Met algemene stemmen aangenomen.

datum 15 april 2025

blad 16

64 (Crijns) over fusies van jeugdzorginstellingen alleen laten plaatsvinden na goedkeuring van de NZa

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

65 (Stoffer c.s.) over een voorstel voor een samenhangende jeugd- en gezinsaanpak

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA, VVD, BBB, JA21, FVD en PVV.

66 (Stoffer) over concrete voorstellen om kwetsbare gezinnen te versterken

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, ChristenUnie, SGP, JA21 en FVD.

67 (Stoffer c.s.) over besluitvorming in de Eerste Kamer afwachten

Verworpen. Voor: DENK, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, CDA en FVD.

68 (El Abassi) over de adviezen uit het rapport Groeipijn integraal overnemen

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, D66, ChristenUnie, SGP en JA21.

69 (El Abassi) over met Nidos de screeningprocedure herzien

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, PvdD, DENK, Volt, NSC, ChristenUnie, JA21 en FVD.

70 (El Abassi) over een volwaardige rol voor subregio's in regionale samenwerking

Verworpen. Voor: DENK, SGP en FVD.

71 (El Abassi) over alternatieven voor de NAz voor passend toezicht

Verworpen. Voor: SP, PvdD, DENK en FVD.

61→74 (Ceder en Stoffer) over twee jaar na inwerkingtreding evalueren of de geformuleerde zorgvormen in het ontwerpbesluit passend zijn

Aangenomen. Voor: SP, GroenLinks-PvdA, Volt, D66, NSC, ChristenUnie, SGP, VVD, JA21 en FVD.